

Briselē, 18.4.2017.
COM(2017) 171 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

par Direktīvas 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (jaunā EEIA direktīva) jomas pārskatīšanu

un

par jaunās EEIA direktīvas 7. panta 1. punktā minēto savākšanas mērķu sasniegšanas termiņu pārskatīšanu, un par iespēju noteikt individuālus savākšanas mērķus vienai vai vairākām minētās direktīvas III pielikumā uzskaitītajām elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijām

IEVADS

Ar šo ziņojumu tiek izpildītas šādas Direktīvā 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem⁽¹⁾ (jaunā EEIA direktīva) minētas prasības:

1. pārskatīt jaunās EEIA direktīvas darbības jomu, kas noteikta 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Tas attiecas arī uz kritērijiem, pēc kuriem nosaka atšķirību starp III pielikumā minētajām liela un maza izmēra iekārtām (2. panta 5. punkts);
2. pārskatīt 7. panta 1. punktā minēto savākšanas mērķu sasniegšanas termiņus un apsvērt iespēju noteikt individuālus savākšanas mērķus vienai vai vairākām III pielikumā minētajām iekārtu kategorijām, jo īpaši temperatūras maiņas iekārtām, fotoelementu paneļiem, mazām iekārtām, mazām IT un telekomunikācijas iekārtām un dzīvsudrabu saturošām lampām (7. panta 6. punkts).

Šā ziņojuma mērķis ir informēt Eiropas Parlamentu un Padomi par Komisijas rīcību un secinājumiem abos jautājumos.

¹ OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.

1. JAUNĀS EEIA DIREKTĪVAS DARBĪBAS JOMAS, TOSTARP KRITĒRIJU, PĒC KURIEM NOSAKA ATŠĶIRĪBU STARP LIELA UN MAZA IZMĒRA IEKĀRTĀM, PĀRSKATĪŠANA

1.1. Ievads

Jaunās EEIA direktīvas darbības jomas pārskatīšanā, kas prasīta 2. panta 5. punktā, par pamatu tika izmantots Komisijas vajadzībām veiktais pētījums “Direktīvas 2012/19/ES darbības jomas pārskatīšana” (“*Review of the scope of Directive 2012/19/EU*”)(²). Tika veikti šādi uzdevumi:

- i. noteikt, kā jaunās EEIA direktīvas darbības jomu ietekmē izmaiņas, ko rada elektrisko un elektronisko iekārtu (EEI) kategoriju izmaiņas, un novērtēt, vai šo izmaiņu dēļ būs jāmaina jaunās EEIA direktīvas darbības joma;
- ii. pārskatīt kritērijus, pēc kuriem nosaka atšķirību starp liela un maza izmēra iekārtām;
- iii. noteikt, vai pastāv atšķirības starp jaunās EEIA direktīvas atvērto darbības jomu un BVI direktīvas(³) darbības jomu, un novērtēt, vai šo atšķirību rezultātā būs jāmaina jaunās EEIA direktīvas darbības joma;
- iv. novērtēt, kā iespējamās izmaiņas jaunās EEIA direktīvas darbības jomā varētu ietekmēt ekonomiku, sabiedrību un vidi;
- v. pamatojoties uz šo novērtējumu, attiecīgā gadījumā ierosināt izmaiņas, kas būtu jāveic jaunās EEIA direktīvas darbības jomā.

Pārskatīšanas ietvaros notika apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ekspertiem selektīvās intervijās(⁴) un tika analizēti dokumenti, kas saistīti ar darbības jomas izmaiņām, jo īpaši noteiktas izstrādājumu grupas, kas ir ietvertas jaunās EEIA direktīvas atvērtajā darbības jomā.

Turpmāk izklāstīti pārskatīšanas galvenie konstatējumi.

1.2. Darbības jomas pārskatīšana

Pētījumā galvenā uzmanība tika pievērsta trīs jaunās EEIA direktīvas darbības jomas aspektiem.

- Tās darbības jomā veiktās izmaiņas (no pašreizējām 10 kategorijām, kas minētas jaunās EEIA direktīvas I pielikumā un kas ir piemērojamas arī pārejas periodā, līdz 6 jaunām kategorijām III pielikumā; šīs jaunās kategorijas ietver arī 2 “atvērtas” liela un maza izmēra iekārtu kategorijas).
- Atšķirības noteikšana starp liela un maza izmēra iekārtām.
- Atšķirības starp jaunās EEIA direktīvas atvērto darbības jomu un BVI direktīvas darbības jomu.

² Nobeiguma ziņojums ir pieejams Komisijas tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm.

³ Direktīva 2011/65/ES par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

⁴ Piemēram, intervijās ar dalībvalstu (piem., ADEME — Francijas vides aģentūras — un Francijas Vides ministrijas) ekspertiem, Ražotāju paplašinātas atbildības shēmu asociācijas (t. i., EEIA foruma) ekspertiem, Eiropas EEIA reģistru tīkla ekspertiem un ieinteresētajām personām, kuru specializācija ir izstrādājumu grupas, kas bija pētījuma uzmanības centrā (jo īpaši mājāsaimniecību apgaismes iekārtas, dārza iekārtas un elektrovelosipēdi).

1.2.1. Jaunās EEIA direktīvas darbības jomas izmaiņas, kas izriet no elektrisko un elektronisko iekārtu kategoriju izmaiņām

Jaunās EEIA direktīvas darbības joma ir noteikta 2. panta 1. punktā un I, II, III un IV pielikumā.

Kā noteikts jaunajā direktīvā, tās darbības joma pārejas periodā (no 2012. gada 13. augusta līdz 2018. gada 14. augustam) ir gandrīz tāda pati kā Direktīvai 2002/96/EK (vecā EEIA direktīva)⁽⁵⁾. Vienīgā atšķirība ir tāda, ka jaunajā direktīvā 4. kategorijā ir iekļauti fotoelementu paneļi. Tā kā šis iekļāvums tika novērtēts jau ietekmes novērtējumā, kas tika veikts pirms vecās direktīvas pārstrādāšanas⁽⁶⁾, šajā novērtējumā tas nav sīkāk analizēts.

Sākot no 2018. gada 15. augusta, tiks piemērota “atvērtā darbības joma”. Elektriskās un elektroniskās iekārtas tiks iedalītas sešās jaunās kategorijās, kas uzskaitītas jaunās direktīvas III un IV pielikumā⁽⁷⁾. Tās ietver divas “atvērtas” liela un maza izmēra iekārtu kategorijas, kuru iepriekš nebija.

Pētījumā vispirms tika analizēts, vai visas iekārtas, uz kurām pašlaik attiecas jaunā EEIA direktīva, paliek tās darbības jomā. Pētījumā tika secināts, ka jaunā direktīva attiecas uz visām iekārtu kategorijām, kas ietilpst vecās direktīvas darbības jomā. Tajā tika arī secināts, ka darbības jomas “atvēršana”, paredzams, novērsīs problēmas, ko rada tas, ka dalībvalstis izstrādājumus klasificē dažādi. Paredzams, ka tas savukārt palielinās juridisko noteiktību un uzlabos saskaņotību jaunās direktīvas īstenošanā.

Tika konstatēts, ka, sākot no 2018. gada, jaunā direktīva attieksies arī uz šādām elektriskām un elektroniskām iekārtām: mājsaimniecību apgaismes iekārtām un divu riteņu elektriskajiem transportlīdzekļiem bez tipa apstiprinājuma. Pētījumā tika konstatēts, ka, iekļaujot šīs izstrādājumu kategorijas, tiek radīti papildu vides, administratīvie un ekonomiskie ieguvumi un sagaidāms to ieviešanas izmaksas ir maznozīmīgas.

Pētījumā tika arī secināts, ka ar jauno direktīvu netiek ieviesti jauni izņēmumi. Tajā ir skaidri apstiprināti izņēmumi no tās darbības jomas, kurus vairums dalībvalstu jau piemēro praksē. Tādējādi tiek nodrošināta saskaņota tās īstenošana. Tas atbilst Komisijas nostājai⁽⁸⁾ par to, ka iekārtas, kas ir ietvertas vecās direktīvas darbības jomā, nākotnē nebūtu jāizslēdz no direktīvas darbības jomas.

Visbeidzot, pētījumā tika apstiprināts, ka elektrisko un elektronisko iekārtu kategoriju izmaiņas nerada būtiskas izmaiņas jaunās EEIA direktīvas darbības jomā. Paredzams, ka pāreja no 10 kategorijām uz 6 “atvērtām” kategorijām palielinās juridisko noteiktību un uzlabos saskaņotību jaunās direktīvas īstenošanā.

⁵ Vecā EEIA direktīva attiecās uz šādām elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijām: 1) liela izmēra mājsaimniecības preces; 2) maza izmēra mājsaimniecības preces; 3) IT un elektrosakaru iekārtas; 4) patērētāju iekārtas; 5) apgaismes iekārtas; 6) elektriskie un elektronikas instrumenti (izņemot liela izmēra stacionārus ražošanas mehānismus); 7) rotaļlietas, atpūtas un sporta piederumi; 8) medicīnas ierīces (izņemot visus implantētos un inficētos izstrādājumus); 9) monitoringa un kontroles aprīkojums; 10) automātiskie smidzinātāji.

⁶ “Pētījums par fotoelementu paneļiem: papildinājums EEIA direktīvas pārskatīšanas ietekmes novērtējumam” (2011. gads) (“*Study on Photovoltaic Panels: Supplementing the Impact Assessment for a recast of the WEEE Directive*” (2011)). Nobeiguma ziņojums ir publiski pieejams šādā saitē: <http://ec.europa.eu/environment/waste/wEEE/pdf/Study%20on%20PVs%20Bio%20final.pdf>.

⁷ Minētās kategorijas ir šādas: 1) temperatūras maiņas iekārtas; 2) ekrāni, monitori un iekārtas ar ekrānu, kura virsmas laukums ir lielāks nekā 100 cm²; 3) spuldzes; 4) liela izmēra iekārtas (visi ārējie izmēri pārsniedz 50 cm); 5) maza izmēra iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm); 6) mazas IT un telekomunikāciju iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm).

⁸ COM(2011) 478 galīgā redakcija (11.8.2011.).

1.2.2. To kritēriju novērtējums, pēc kuriem nosaka atšķirību starp liela un maza izmēra iekārtām

Pētījumā tika arī aplūkots jautājums par to, vai EEIA direktīvā paredzētās atšķirības starp maza un liela izmēra iekārtām (t. i., iekārtām, kuru kāds ārējais izmērs ir mazāks vai lielāks par 50 cm) ir piemērotas.

Atzīstot, ka neviens klasifikācijas kritērijs nav nevainojams, pētījumā tomēr tika secināts, ka ārējā izmēra robežvērtība 50 centimetri, pēc kuras liela izmēra iekārtas atšķir no maza izmēra iekārtām, ir praktiski izmantojama un atbilstoša praktiskajiem ierobežojumiem, ar kuriem saskaras nolietotu iekārtu apstrādes operatori. Izmēra kritērijs šķiet arī viens no galvenajiem faktoriem elektrisko un elektronisko iekārtu savākšanā, atkritumu apsaimniekošanā un nolietoto iekārtu apstrādē. Atkritumu savākšanas sistēmas un nolietoto iekārtu apstrāde, un ar tām saistītā infrastruktūra atšķiras atkarībā no iekārtu lieluma, kas ir vēl svarīgāks faktors par svaru.

1.2.3. Jaunās EEIA direktīvas un BVI direktīvas darbības jomas atšķirību novērtējums

Galvenā atšķirība starp abām direktīvām ir elektrisko un elektronisko iekārtu definīcija: a) iekārtas, kam vajadzīga elektriskā strāva vai elektromagnētiskais lauks, lai tās veiktu “jebkuru no paredzētajām funkcijām” (BVI), vai b) iekārtas, kam vajadzīga elektriskā strāva vai elektromagnētiskais lauks tikai “primārajai (pamata) funkcijai” (EEIA). Tas nozīmē, ka dažu veidu iekārtas, kas pašlaik ietilpst BVI direktīvas darbības jomā, nav ietvertas EEIA direktīvas darbības jomā (piem., ar benzīnu darbināmas zāliena pļaujmašīnas, gāzes plītis tikai ar elektronisku aizdedzināšanas mehānismu).

Iespēja saskaņot EEIA direktīvas darbības jomu ar BVI direktīvas darbības jomu tika aplūkota, izmantojot piemēru par dārza iekārtām ar iekšdedzes dzinēju. Tika secināts, ka šādu iekārtu iekļaušana EEIA direktīvas darbības jomā radītu tikai nelielus ieguvumus vides jomā, tāpēc ka praksē vismaz 80 % šādu iekārtu to aprites cikla beigās tāpat tiek pārstrādātas. No ekonomiskā viedokļa šādu iekārtu iekļaušana radītu papildu izmaksas ražotājiem (piem., administratīvās izmaksas par ražotāju reģistrāciju valsts reģistrā katrā dalībvalstī, kuras tirgū tie laiž elektriskās un elektroniskās iekārtas).

Kopumā tādu iekārtu iekļaušana EEIA direktīvas darbības jomā, kurās elektroenerģija tiek izmantota tikai sekundāras funkcijas nodrošināšanai, radītu vairāk zaudējumu nekā iespējamo ieguvumu. Tā kā EEIA direktīvas un BVI direktīvas mērķi un veids atšķiras, atšķirības to darbības jomā ir pamatotas. Tāpēc nav pamata papildus saskaņot EEIA direktīvas darbības jomu ar BVI direktīvas darbības jomu.

1.3. Secinājums par iespējamo tiesību akta priekšlikumu

Ņemot vērā galvenos konstatējumus, kas gūti veiktajā pētījumā par jaunās EEIA direktīvas darbības jomas iespējamo pārskatīšanu, nav pamata veikt turpmākas izmaiņas direktīvas darbības jomā. Izmaiņas arī radītu traucējumus laikā, kad dalībvalstis vēl ir pārejas periodā un pielāgojas EEIA direktīvas jaunajām definīcijām un darbības jomai.

2. Jaunās EEIA direktīvas 7. panta 1. punktā minēto savākšanas mērķu sasniegšanas termiņu pārskatīšana un tās iespējas apsvēršana, kas attiecas uz individuālu savākšanas mērķu noteikšanu vienai vai vairākām no jaunās EEIA direktīvas III pielikumā minētajām elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijām

2.1. Ievads

Lai sagatavotu šo ziņojumu, kas ir prasīts jaunās EEIA direktīvas 7. panta 6. punktā, Komisija nolīga neatkarīgus konsultantus, kuru uzdevums bija pārskatīt attiecīgus statistikas datus, literatūru un tehnisku informāciju. Komisija organizēja apspriešanos, tostarp darbsemināru, ar visām svarīgākajām ieinteresētajām personām (dalībvalstīm, nozaru asociācijām, ražotāju paplašinātas atbildības shēmu pārstāvjiem, NVO un neatkarīgiem ekspertiem)⁽⁹⁾. Tika veikti šādi uzdevumi:

- a. aprakstīt, ar kādām grūtībām dalībvalstis varētu saskarties, cenšoties sasniegt jaunās EEIA direktīvas 7. panta 1. punktā minētos savākšanas mērķus;
- b. analizēt, kāda varētu būt 7. panta 1. punktā minēto savākšanas mērķu sasniegšanas termiņu iespējamo izmaiņu ietekme;
- c. analizēt, kāda varētu būt ietekme tam, ka saskaņā ar 7. panta 7. punktu tiek pārskatīts savākšanas mērķis, kura pamatā ir radīto EEIA apjoms;
- d. analizēt, kāda ir iespēja noteikt individuālus savākšanas mērķus vienai vai vairākām no jaunās EEIA direktīvas III pielikumā minētajām elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijām, un attiecīgā gadījumā piedāvāt šādu mērķu noteikšanas priekšlikumus.

Turpmāk izklāstīti novērtējuma galvenie konstatējumi.

2.2. Savākšanas mērķu sasniegšanas termiņu pārskatīšana

Apspriežoties ar svarīgākajām ieinteresētajām personām un novērtējot savākšanas līmeni, par kuru dalībvalstis ziņojušas dažos pēdējos gados⁽¹⁰⁾, tika secināts, ka dažām dalībvalstīm varētu būt grūti sasniegt 2019. gada savākšanas mērķus. Tā tas notiks, ja saglabāsies pašreizējais savākšanas temps un savākšanas prakse. Lai noteiktu, kuras dalībvalstis varētu nenasniegt EEIA savākšanas mērķi, tika ņemts vērā attālums līdz mērķim un virzības temps.

Dalībvalstis un galvenās ieinteresētās personas ziņo, ka problēmas rada tas, ka EEIA savākšanas statistikā netiek ņemta vērā liela daļa savākšanas apjoma. Tā tas ir jo īpaši tādos gadījumos, kad atkritumi tiek savākti ārpus ražotāju paplašinātas atbildības ievērošanas sistēmām vai kad EEIA apstrādā nevis pilnvaroti EEIA pārstrādātāji, bet gan citi pārstrādātāji. Šo situāciju saasina dalībvalstu ierobežotās izpildes panākšanas un uzraudzības spējas. Tika norādīts, ka papildus iepriekš minētajam mērķu sasniegšanu kavē arī tas, ka dažādos EEIA apsaimniekošanas pasākumos ir iesaistīta liela, daudzveidīga cilvēku grupa, sabiedrība nav pietiekami informēta un nav ieviesta atbilstoša savākšanas infrastruktūra.

Tika apsvērti divi pielāgojumi, ko varētu veikt, lai pārvarētu grūtības, ar kurām dažas dalībvalstis saskaras 2019. gada savākšanas apjoma sasniegšanā:

⁹ “Pētījums par EEIA savākšanas apjomiem” (“Study on collection rates of WEEE”): http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/key-waste-streams/weee>.

- i. neskarot spēkā esošās atkāpes⁽¹¹⁾, 2019. gada termiņu pārcelt uz vēlāku laiku, lai dalībvalstīm būtu vairāk laika sasniegt savākšanas mērķi;
- ii. nemainot termiņu, samazināt savākšanas mērķi — 85 % no radītajiem EEIA.

Pārceļot termiņu, dalībvalstīm tiktu dots vairāk laika EEIA savākšanai un apstrādei nepieciešamās infrastruktūras ieviešanai. Dalībvalstis to varētu panākt, palielinot savākšanas vietu skaitu, optimizējot loģistiku starp savākšanas un apstrādes centriem, attīstot spējas apstrādāt vērtīgus materiālus un līdz maksimumam palielināt ieguvumus, un pastiprināt savāktu atkritumu plūsmu uzraudzību. Tomēr ietekmes novērtējums, kas tika veikts 2008. gadā vecās EEIA direktīvas pārskatīšanas vajadzībām⁽¹²⁾, liecināja, ka līdz 2016. gadam ir iespējams sasniegt savākšanas mērķi — 65 % no tirgū laistajām elektriskajām un elektroniskajām iekārtām. Tāpēc nebūtu piemēroti pagarināt pašreizējo termiņu.

Novērtējot iespēju pārskatīt savākšanas mērķi, proti, 85 % no radītajiem EEIA, tika ņemti vērā savākšanas apjomi, par ko dalībvalstis ziņojušas dažos pēdējos gados, un virzības uz šo mērķu sasniegšanu temps. Tika secināts, ka dalībvalstīm jārisina problēmjautājums par EEIA apjomu, kas tiek savākts neoficiāli un par ko netiek ziņots, jo šis faktors būtiski ietekmē mērķa sasniegšanu. Tāpēc uzskatāms, ka savākšanas mērķa pārskatīšana bez precīziem datiem par EEIA apjomu, par ko netiek ziņots, nebūtu piemērota⁽¹³⁾. Termiņa pārcelšana vai savākšanas mērķa pazemināšana arī kavētu jaunās EEIA direktīvas mērķu sasniegšanu un radītu ievērojamus to resursu un ieņēmumu zudumus, ko varētu gūt no vērtīgu materiālu pārstrādes. Tomēr savākšanas mērķa pazemināšana samazinātu EEIA apstrādes izmaksas. Tā iemesls ir tas, ka būtu jāapstrādā mazāk EEIA un apstrādājamajos EEIA varētu iekļaut vieglāk apstrādājamus un pārstrādājamus atkritumus. Tomēr nav sagaidāms, ka kopējās apstrādes izmaksas būtiski mainītos, jo būtu nepieciešami pastāvīgi ieguldījumi, lai ietu kopsolī ar tehnoloģiju attīstību, un apjomradīti ietaupījumi, kas varētu kompensēt šīs izmaksas.

Tāpēc analīzē tika secināts, ka savākšanas mērķa pazemināšana vai termiņa pagarināšana izraisītu ievērojamus ekonomisko un videi radīto ieguvumu zaudējumus. Lai gan 2019. gada savākšanas mērķis ir vērienīgs, to ir iespējams sasniegt, ja dalībvalstis veltīs lielākas pūles, lai pakāpeniski novērstu atklātās problēmas, jo īpaši problēmu, kas saistīta ar EEIA daudzumiem, kuri savākti pa visiem iespējamajiem kanāliem un par kuriem netiek ziņots, un rezultatīvas izpildes panākšanas un uzraudzības spēju trūkumu. To apliecina progress, ko panākušas dažas dalībvalstis, kuras jau ir sasniegušas lielus savākšanas apjomus. Izšķirīga nozīme mērķa sasniegšanā ir valsts pasākumiem, kas īstenojami, lai ieviestu ar EEIA apsaimniekošanu saistītas darbības visā procesā, piemēram, obligāto ziņošanu, kas paredzēta EEIA direktīvas 16. pantā, un valsts varas iestāžu veiktām regulārām pārbaudēm.

¹¹ Saskaņā ar 7. panta 3. punktu, atkāpjoties no noteikuma, Bulgārija, Čehijas Republika, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija nepieciešamās infrastruktūras trūkuma un zemā EEI patēriņa apjoma dēļ var pieņemt lēmumu:

- (a) no 2016. gada 14. augusta sasniegt mērķi — savākt EEIA apjomā, kas būtu mazāks par 45 %, bet pārsniegtu 40 % no iepriekšējos trīs gados tirgū laisto EEI vidējā svara; un
- (b) atlikt 2019. gada savākšanas mērķa sasniegšanu līdz pašu izvēlētam datumam, kas ir ne vēlāks kā 2021. gada 14. augusts.

Čehijas Republika, Latvija, Polija, Rumānija, Slovākija un Slovēnija ir izmantojušas šo atkāpi.

¹² Ierosinātās direktīvas par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ietekmes novērtējums (2008. gada decembris) (SEC(2008) 2933).

¹³ Saskaņā ar 16. panta 4. punktu dalībvalstis apkopo informāciju par to tirgū laisto un pa visiem iespējamajiem kanāliem savāktu EEI daudzumiem un kategorijām. No tā izriet, ka dalībvalstīm jāapkopo informācija par EEIA, kas savākti, izmantojot visas iespējamās metodes.

Komisija sniegs dalībvalstīm atbalstu un norādes, lai palīdzētu tām atrisināt problēmas, kas rada tām grūtības mērķu sasniegšanā. Tā būs daļa no mērķorientētas iniciatīvas, kuras mērķis ir mudināt dalībvalstis ievērot EEIA direktīvu un kura sāks vienlaikus ar šā ziņojuma sagatavošanu, un kurā galvenā uzmanība pievērsta jaunās direktīvas galvenajām prasībām.

Komisija, pamatojoties uz veikto novērtējumu, secina, ka nav pamata ne pārskatīt termiņus, kas noteikti EEIA direktīvā pašlaik paredzētā savākšanas mērķa sasniegšanai, ne pārskatīt savākšanas mērķi, kura pamatā ir radīto EEIA apjoms. Pašlaik šāda jaunās EEIA direktīvas pārskatīšana radītu arī ievērojamu administratīvo slogu, lai gan uzmanības centrā vajadzētu būt jaunās direktīvas īstenošanai.

2.3. Iespējas noteikt individuālus savākšanas mērķus vienai vai vairākām EEI kategorijām apsvēšana

Novērtējot, kādu ietekmi varētu radīt individuālu savākšanas mērķu noteikšana vienai vai vairākām no jaunās EEIA direktīvas III pielikumā minētajām sešām EEI kategorijām un vai tas būtu paveicams, tika aplūkoti divi scenāriji. Pamatscenārijā tika atspoguļoti jaunās direktīvas noteikumi, un tajā bija noteikts vispārējs savākšanas mērķis, kas paredz savākt 85 % no radīto EEIA svara un stājas spēkā 2019. gadā, un nevienai EEI kategorijai nebija noteikts individuāls savākšanas mērķis. Tiek pieņemts, ka vispārējais savākšanas mērķis 85 % apmērā tiks sasniegts, galvenokārt palielinot tādu smagu un viegli pieejamu EEIA savākšanas apjomu, kuriem ir pozitīva ekonomiska vērtība un kuru apstrāde ir lētāka (vai ienesīgāka). Otrajā scenārijā tika aplūkoti individuāli savākšanas mērķi — 85 % no radīto EEIA svara katrā EEI kategorijā.

Veiktās analīzes mērķis bija noteikt, kāda ir šajos abos scenārijos katrā kategorijā savāktā EEIA atšķirīgo apjomu ekonomiskā un sociālā ietekme un ietekme uz vidi. Analīze liecina, ka individuālu savākšanas mērķu noteikšana var radīt dažus ekonomiskus un sociālus ieguvumus un ieguvumus videi, tomēr ir grūti secināt, cik lielas ir iespējas noteikt šādus mērķus ES līmenī. Apstākļi dažādās dalībvalstīs atšķiras. Dažos gadījumos attālums līdz mērķim 85 % no katrā kategorijā radītajiem EEIA ir liels. Tiktu arī uzlikti papildu pienākumi ieinteresētajām personām un dalībvalstīm (piem., ziņošana, uzraudzība), un ievērojami palielinātos administratīvais slogs. Pašlaik pašreizējā mērķa mainīšana kavētu mērķa sasniegšanu un radītu neskaidrības.

Ņemot vērā novērtējuma galvenos konstatējumus, Komisija secina, ka pašlaik nav piemēroti EEIA direktīvā noteikt individuālus savākšanas mērķus.